

δὲν εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις, ἀλλ' ἡ διάθεσις μέσων οἷας δὴποτε φύσεως.

Καὶ ἄλλο :

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεκηρύχθησαν διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς οἱ κκ. Μελαγχροινὸς καὶ Ἰωαννίδης—Βυζαντινοὶ καὶ αὐτοὶ—περὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε πεποίθησις τῶν συμφοιτητῶν καὶ τῶν Καθηγητῶν ὅτι θὰ ἡξιοῦντο τοῦ βαθμοῦ ἄριστα.

Ὁ καθηγητὴς μάλιστα Δ. ἄμα γνωσθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων εἶπεν εἰς τοὺς συναδέλφους του ὅτι οὐδέποτε ἕως τῶρα ἔγινε τόση ἀδικία εἰς φοιτητάς.

Ἐπεμείναμεν σήμερον εἰς τὰ γεγονότα αὐτὰ, διότι βαρύνως φέρομεν πρὸ πολλοῦ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναμιχθέντος ἐσχάτως καὶ εἰς πωλήσεις ἀδαιμάντων, ἐγγὺς δὲ εἶναι ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ ξεθυμάνωμεν.

Ζήτημα γεννᾶται μεταξὺ ἐντίμων πολιτῶν πῶς δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τὰς συχνὰς ρεκλάμας τοῦ Πίπη τοῦ Λάμπρου περὶ ἐνὸς ἀθωνικοῦ παλαιογράφου, ἀπὸ τὰς ἐν ἐκάστη σελίδι τῆς *Ἑστίας* προκλήσεις δακρύων ἐπὶ τῇ προσεχεῖ της παύσει καὶ ἀπὸ τὰς ἀναγγελίας σατυρικῆς συναδέλφου περὶ τοῦ πότε θὰ ἐκδοθῇ ἕκαστον φύλλον της.

Εἰς πρόεδρος Βουλῆς ὁδηγῶν δύο τρεῖς Ἀφροδίτας τῶν θρόνων εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ κάποτε κάποτε διακοπτῶν τὴν καταναγκαστικὴν σιωπὴν του (αἱ Ἀφροδίται ἦσαν τοῦ Λούβρου):

— Τί διάβολο ! μὲ τὸ νὰ εἶμαι πρόεδρος, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν εἶμαι ἄνθρωπος.

Ἡ τελευταία μόδα τῶν κοριτσιῶν μας εἶναι τὸ κρέμασμα μιᾶς κουκούλας.

Ἀπόδειξις ὅτι τὰ κορίτσια μας θέλουν κουκούλωμα.

— Ἀκόμα δὲν ἤλλαξε πουκάμισο ὁ Σταμούλης ;

— Μένει σταθερὸς εἰς τὰς ἀρχάς του καὶ τὰ ὑποκάμισά του.

Ὁ κ. Γ*** δέχεται καθὼς λέγουν εἰς τὰ σαλόνια, τὴν δευτέραν.

Ὁ Βουρδούσης τὸν ἀκολουθεῖ μίαν δευτέραν καὶ τείνων τὴν χεῖρα :

— Καὶ ἐγὼ δέχομαι τὴν δευτέραν.

Ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων :

— Βίδες γυναῖκα ;

— Οὐ ! εἶναι ἀλμυρή.

— Μπα, μὲ τὸν καιρὸ θὰ χάσῃ τὴν ἀλμύρα της.

ΠΥΡΕΤΟΙ.

Foggia 29/11 Δεκεμβρίου 1880.

Αἰῶνος ἔπεται αἰὼν
μέτρον θνητὸν ἐν τῷ ἀπειρῷ.
Καὶ ἐν μυστήριον νοῶν
ἐν τῷ ἀτέρμονι δνειρῷ
μάτην ὁ κόσμος τῶν θνητῶν,
μάτην βοᾷ εἰς ἑαυτὸν:
«ὅθ' σ' ἐξεγείρω !»

Τίς ἡ ἐξέγερσις ; Ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, ἡ, ἂν θέλετε, ἀπὸ τοῦ Δαρβινείου ἀμόρφου ὀργανικοῦ ὄντος, ὅπερ διὰ τῆς ἀνελέξεως τῶν ἀλλοιώσεων κατήντησε σήμερον νὰ λάβῃ τὸν τύπον Ἑλληνος βουλευτοῦ ἢ τῆς Λουίζης Μιχὲλ κυρτυτούσης τὴν ἐν κοινότητι ἰσοτιμίαν τῶν γυναικῶν, (ἄκρα ἄωτα τελειότητος ἀμφότεροι οἱ τύποι οὗτοι) οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην. Τὰς ἐπαγγελίας τῶν προφητῶν καὶ τὰς θεωρίας τῶν διδασκάλων διασκεδάννυσιν οἶνει ὁμίχλην ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου πορφυρουμένην, ἡ θερμότης αὐτοῦ τοῦ ἡλίου τοῦ οἰδέσθαι, ἐπὶ τὸν δρίζοντα ὕψουμένου καὶ ἡ μέθη τοῦ πρώτου φιλήματος, ἥτις τοσοῦτον ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἐξέγερσιν κατὰ τὰς διαθεβαιώσεις τῶν ποιητῶν, οἵτινες πάντα πέπλον ἀπὸ πάσης μέθης ἡ ὀδύνης ἐγῶστικῆς πειρῶνται νὰ ἄρῳσι, καὶ ἡ μέθη τοῦ πρώτου φιλήματος ἤδη κατετάχθη, empaillée, ὅπως κλέψω μίαν τοῦ Heine ἰδέαν, ἐν τῷ φανταστικῷ μουσεῖῳ τῶν στεναγμῶν, τῶν clairs de lune καὶ τῆς ὑπὸ χριστιανισμοῦ φθισιώσης Μούσης.

*

**

Ὁνειρώττομεν, δνειρώττομεν ! Καὶ τὸ δνειρον εἶναι ἐν, αἱ δὲ σκηναὶ τοῦ ἀμέτρητοι, καὶ αἱ στιγμαὶ τοῦ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς φυσιολογίας ἢ τῶν παραδόσεων μέχρι τοῦ πυρετοῦ τῆς στιγμῆς τοῦ παρόντος. Ὁνειρώττομεν πυρέσσοντες.

*

**

Πυρέσσει ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ σφγμός τις μετ' ὀλίγον θὰ πάλλῃ, ὅσους παλμοὺς ἐπαλλέ ποτε ὁ σφυγμός τῶν μαχομένων ἐν Πλαταιαῖς ἢ πιπτόντων ἐν Θερμοπύλαις· ἐξαίρεσι δμως ἐκείνων οἵτινες δίκην θερμομέτρου πιστεύουσιν ὅτι προσεκλήθησαν ὅπως μετρώσι καὶ κανονίζωσι τὴν θερμὴν τῆς Ἑλλάδος· ὁ σφυγμός τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἀναλλοίωτος· μήτε τὰς παθητικὰς μεταβολὰς τοῦ θερμομέτρου εἶναι πλέον ἱκανοὶ νὰ ὑποστώσιν ! Ὁ πυρετὸς τῆς **Γερμανίας** προέρχεται ἀπὸ τὸν ἐπικαθήσαντα τῶν στηθῶν της ἐφιάλτην τοὺς Ἑβραίους. Ἄ ! ἂν οἱ Γερμανοὶ σήμερον ἔτι ἦσαν ὀλιγώτερον Τεῦτοιες δὲν θὰ ἐφοβοῦντο τόσον τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, οἵτινες ἔγειναν ἔτι περισσότερον Ἑβραῖοι.

Ὁ ἐφιάλτης τῆς πυρετούσης **Ἀγγλίας** καλεῖται Ἰρλανδία καὶ ἡ ἀνάσσα τῶν θαλασσῶν ἀπορεῖ εἰσεῖτι περὶ τοῦ ληπτέου κινίνου, ὅπερ θ' ἀποδιώξῃ τὸν τοσοῦτον πυρετὸν της· καὶ ἐπειδὴ αἱ παλαιαὶ συνήθειαι δὲν λησμονοῦνται, πιθανώτατον ὅτι θὰ πειραθῇ ἐμπειρικῶς τινος θεραπείας, ἥτις καὶ ἂν ἐπὶ βραχὺ τὴν ἀπαλλάξῃ τοῦ κακοῦ, βέβαιον ὅμως ὅτι τοῦτο εὐθέως καὶ πάλιν ἐπελεύσεται μετ' ἑστία γράμμα.

τα ελιγώτερον, τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὅλως Βρεττανικῆς εὐ-
φωνίας ἔμπλεον συλλαβὴν ρλα.

*
**

Τῆς **Γαλλίας** ὁ πυρετός εἶναι τύφος· ὑποφέρει ὁ ἐγκέ-
φαλός της· καὶ χίλια τερατώδη, ἀνιὰρὰ φαντάσματα ἐμβάλ-
λουσιν αὐτὴν εἰς μανίαν· βοναπαρτισταί, ἰησουῖται, ἀδιάλ-
λακτοί, νομιμόφρονες, βιτριολίστριαι, δημοκρατικοὶ δέκα
διαφόρων ἀποχρώσεων, χιλιάδες στίχων οὓς πρὸς τοῖς ἐκ
μεταφορᾶς ὄνοις ἀπαγγέλλει εἰς ἀληθῆς Ὄνος, γυναῖκες
ἀνεξάρτητοι, καὶ πλείσται ἄλλαι μορφαὶ ἀπερίγραπτοι,
ἀκατάληπτοι. Ἡ **Αὐστρία** πυρέσσει καὶ αὕτη ἐκ τοῦ δια-
λείποντος ἐκείνου ἡέμου, ἀλλ' ἀκινήτου, πυρετοῦ, ὅστις
τότε ἀφίνει τὸ σῶμα ὅταν τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν τάφον·
εἶναι ζήτημα χρόνου. Καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, μετὰ
βιαιοτάτην κρίσιν, ἐπῆλθε διὰ τὴν οὕτως πυρέσσουσαν φρί-
λιν ἡμῶν γείτονα, τὴν γηραιὰν καὶ κιτρινώδη χανούμισσαν,
ἥτις ἀρνεῖται εἰσέτι νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ νεκρωτάτη αὐτῆς
ἀντίζηλος, ἐπιρρώσθησα τανῦν, δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὰ
ἑδία δυνάμει τοῦ αἰωνίου δικαίου, ὅπερ οὐδεὶς τολμᾷ παρα-
γνωρίζων αὐτὸ, νὰ μὴ παραδεχθῇ, τὸ τοῦ ἰσχυροῦ.

Πυρέσσει καὶ ἡ **Ἰταλία** . . . ἀλλὰ χλιαρῶς· καὶ εἶναι
ὥραία τὴν στιγμήν ταύτην ἡ κηλοῦσα αὐτὴν φαντασμαγο-
ρία· ὀνειρεύεται τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἐπανερχόμενον
ὡς Ζεὺς—βροχὴ ἐν τῷ ὥραίῳ αὐτῆς κόλπῳ, ἀφ' οὗ ἡ ἀναγ-
καστικὴ κυκλοφορία ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἶχεν ἐξορίσει αὐτόν.
Καὶ παρὰ τὴν χρυσὴν βροχὴν μειδιᾷ ἐν τῷ ὀνειρῷ της ἡ
ἐλπίς μειζόνων ἐλευθεριῶν, αἵτινες ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὲρ τῆς
ἐκλογικῆς ψήφου θ' ἀποδείξωσιν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ὄχι
μόνον ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ πλάττῃ ἀντιπροσώπους τοῦ
λαοῦ της ἰδιορρυθμούς ὅλως καὶ . . . μοναδικούς.

*
**

Βούλγαροι καὶ Σέρβοι καὶ Ρουμανοὶ λαβόντες ἄλλος
ἄλλῳ τῷ τρόπῳ τὸ ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας προσενεχθὲν αὐτοῖς
κινίνον, ἀναμένουσι Βουλγαρικῶς ἢ Σλαυτικῶς ὀνειρώττον-
τες τὴν ἐπέλευσιν δευτέρας, ἀλλ' ἀμφιβόλου κρίσεως.

Ἡ **Ῥωσσία** ! . . . οἱ μὴδενισταί ! . . . ἡ νέα αὐτο-
κρατορία ! altro καὶ ὄνειρον καὶ πυρετός !

Ἡ **Ἀμερική**, ὁ Γάρφηνδ καὶ ἡ Σάρα Βερνάρδ· πρέπει
νὰ καταλάβῃ τὸ προεδρικὸν ἐδῶλιον ὁ πρῶτος, νὰ φύγῃ
ἢ αἴφνης νὰ γηράσῃ ἔτι κατὰ εἴκοσι χειμῶνας ἢ δευτέρα,
ὅπως ὁ σφυγμὸς τῶν βεβολθεροειδῶν Γιάνκηδων ἐλαττώσῃ
τοὺς παλμούς του.

*
**

Διήλθον τὸν ὠκεανόν· καὶ οὕτως ὑπερβάς τὰς στήλας
τοῦ Ἡρακλέους φοβοῦμαι μήπως πολὺ πρότερον ὑπερέβην
τὰς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι.»

«Μὴ Χάνεσαι !» Ἰδοὺ ἡ μόνη ἀπάντησις εἰς τὴν πρώτην
ἐρώτησιν «Τίς ἡ ἐξέγερσις ;»

*Ἐπῆρξεν ἄρα σαρκασμοὺς, ὑπῆρξεν ἀφροσύνη
ἂν ὁ θνητός θεὸς τῆς γῆς τόσον μικρὸς ἐπλάσθη,*

** Ἀν . . .*

** Ὅχι ὄχι ! Ἐνθαρρύνθητε, ἐτελείωσα.*

Ἡπειρώτης

ΣΚΕΨΙΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἐν ἀρχῇ τοῦ γάμου ἡ σύζυγος ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ μὲ τὸ
σύ· μετὰ ταῦτα ὁμιλεῖ μὲ τρίτον πρόσωπον.

ΣΚΕΨΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἀπατηθεὶς, ἡ πρώτη γυνὴ μοιχὸς, ὁ
πρῶτος υἱὸς δολοφόνος, ἰδοὺ οἱ προπάτορές μας.
Καὶ ἔπειτα ἀπορεῖτε διατί δὲν ἀξίζομεν τίποτε !

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

* Ἄν ἦτο ἀνάγκη νὰ καῶ, θὰ ἐπροτίμων νὰ πάθω τοῦτο
ἀπὸ καφὲν βραστὸν ἢ ἀπὸ γυναῖκα κοκέταν.

*

Ἐκεῖνοι οἵτινες κομπλιμεντάρουν προσωποδόφρον κυρίαν
ὁμοιάζουν πολὺ τοὺς τρώγοντας παγιδάκια χωρὶς νὰ ξεύ-
ρουν ἂν εἶναι λαγοῦ ἢ γάτας.

*

Ἡ προσωπίς εἶναι ἡ ἀλγεβρα τοῦ ἔρωτος.

*

Αἱ πλείσται τῶν Κυριῶν μας ἐκδίδουν τὴν καρδίαν των
κατὰ φυλλάδια.

*

* Ἄν ἐγεννώμην εἴκοσι ἔτη πρὶν τοῦ πατρός μου, διόλου
ἀπίθανον νὰ ἦμην πατὴρ του.

*

Δικαιολογεῖ κανεὶς τοὺς ζητοῦντας νὰ εὕρωσι τὸ ἀεικί-
νητον, ἅμα ἀποβλέψῃ εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ Δεληγιάννη
ἀγορεύοντος.

Comwerson

ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

θὰ ἐκδοθῇ τὸ **Εἰκονογραφικὸν Ἡμερολόγιον** τοῦ
κ. Ἰω. Ἀρσένη

Η ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ.

Καθὰ ἐκ τῆς ἀγγελίας φαίνεται εἶναι ἀληθὲς **Ποικίλη**
Στοά, περιλαμβάνουσα τὰ ἀθηναϊκώτερα ἔργα τῶν λογο-
γράφων καὶ τῶν ποιητῶν μας.

Διὰ νεωτέρας ἀγγελίας θὰ δρῶμεν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν
τῆς ἐκδόσεως τῆς

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ.